

16. august 2019

EM2019/53

Jeg fremsætter hermed følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte forslag til ændring af Inatsisartutloven om pædagogisk udviklende tilbud til børn i førskolealderen. Lovændringen skal sikre, at børn af grønlandske studerende i udlandet¹ prioriteres forud for andre på ventelisten til en plads i kommunal daginstitution eller dagpleje, såfremt den studerende kan fremvise en underskrevet ansættelseskontrakt med en virksomhed eller myndighed i Grønland.

(Medlem af Inatsisartut Malene Vahl Rasmussen, Demokraterne)

Begrundelse

Det er desværre sådan, at en god del af de unge mennesker, der rejser til udlandet for at studere, ikke kommer hjem igen. Det er der flere forskellige årsager til, hvilket fint bliver beskrevet i redegørelsen: "Redegørelse om rekruttering og fastholdelse" fra sommeren 2017.

I rapporten kan man blandt andet læse, at 56 procent af dem, der har studeret i udlandet, var bosat i Grønland 10 år efter, at de afsluttede deres uddannelsesforløb. Sagt med andre ord er det lidt mindre end halvdelen, der ikke vender hjem igen.

En af de store udfordringer er, at en del af de studerende stifter familie i løbet af deres uddannelsesophold i udlandet. Det betyder selvsagt, at disse har brug for en daginstitutionsplads eller anden dagpleje, hvis vedkommende skal flytte tilbage og bidrage til vores samfund. Især i Nuuk er dette et stort problem, da ventelisterne er relativt lange.

En løsningsmulighed er derfor, at børn af studerende i udlandet, der kommer hjem for at bidrage til samfundet, kommer forrest i køen til en kommunal daginstitutionsplads eller plads i dagpleje.

Det betyder naturligvis, at man tager pladsen fra en herboende, om man så må sige. Jeg ved godt, at det ikke er helt retfærdigt, men jeg synes, at alternativet – at den studerende bliver boende i udlandet og bruger sine kompetencer der – er værre. Her er det værd at huske på, at vi alle har været med til at betale for, at den studerende har kunnet tage sin uddannelse, og det er derfor ærgerligt, hvis vi ikke får afkast af vores fælles investering, om man så må sige.

Med disse ord ser jeg frem til at høre Naalakkersuisuts svarnotat samt indlæggene fra de øvrige partier.

---

¹ Her forstået som "uden for Grønland".

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Implementering af forslaget vil kræve udarbejdelse af et lovforslag, hvorved § 9 i Inatsisartutloven om pædagogisk udviklende tilbud til børn i førskolealderen² ændres. De administrative ressourcer, som vil skulle afsættes hertil, forventes, inkl. oversættelse, høring og lovteknisk gennemgang, ikke at overstige et halvt årsværk.

Med lovændringen vil offentlige myndigheder alt andet lige få lettere ved at rekruttere veluddannet arbejdskraft blandt de studerende i udlandet.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Det private erhvervsliv vil alt andet lige få lettere ved at rekruttere veluddannet arbejdskraft blandt de studerende i udlandet.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

For borgere der bor herhjemme vil forslaget betyde, at man i nogle byer – primært Nuuk – vil få længere ventetid til en daginstitutionsplads/plads i dagpleje. For studerende i udlandet med børn vil det betyde, at man hurtigt kan få en daginstitutionsplads/plads i dagpleje, såfremt man siger ja til et arbejde i Grønland.

---

² Inatsisartutlov nr. 16 af 3. december 2012